

[Carsten Andersen]

For det første sagde ministeren i sit første indlæg, at nu var der en tilbagegang i patienttallet, og derfor var der nogle ting, som var ved at virke. Det, jeg så skulle slå op i Danmarks Statistik, var, hvordan billedet så egentlig så ud. I sengetallet: ja. Det er også rigtigt, at sengetallet i 1981 udgør 8.965, og i 1984 udgør det 7.859. Det kan man selvfølgelig godt sige lyder fint, men hvis man så ser efter et andet sted i statistikken, hvad er så udskrivningstallet? Ja, det er i 1981 22.487 udskrivninger, medens der i 1984 er 22.611 udskrivninger. Det vil sige, at udskrivningstallet stiger, medens sengetallet falder.

Færre senge, flere udskrivninger, det er svindøren, der drøner, og man kan i hvert fald ikke sige, at resultaterne er blevet bedre, når patienterne cirkulerer hurtigere igennem hospitalet, og derfor er der alvorlig brug for, at man ser på disse sengetal.

Dernæst vil jeg gerne sige om Augustenborg, at dér har jeg været på besøg i anledning af, at jeg er medlem af § 71-tilsynet, og jeg vil godt medgive ministeren, at der er sket meget fremragende, radikale ændringer dér, men det stinker stadig væk af hospital. Det er stadig væk sengen, der er centrum i behandlingen. Det er stadig væk de lange bonede gulve, det er stadig væk sygeplejen, der er i centrum; det er ikke mennesket med dets problemer, der er kommet i centrum, og derfor er en reovering af Augustenborg en af de værste fjender for distriktspsykiatrien.

Mange af de miniinstitutioner, som hr. Tinning nævner, vil jo ikke se så pæne ud, vil jo ikke have blankpolerede linoleumsgulve, vil jo ikke have senge som centrum. Der vil være lidt beskidt, der vil være en sjusket renlighedsstandard og sådan nogle ting, men der vil være nærmere til at leve, der vil være et liv, og det er nogle af de ting, vi savner på visse af de psykiatriske afdelinger.

Det er den radikale ændring, som jeg er bange for ministeren ligesom vender sig imod at der skal ske inden for det psykiatriske område, altså at vi får mere menneskelige forhold, og jeg synes, at vi har for mange tilfælde inden for de psykiatriske hospitaler, hvor det stive, hierariske system har lukket for mulighederne for at få en udvikling i gang.

Poulsgaard (FP):

Ministeren var ked af, hvis jeg skulle fortsætte diskussionen. Det er jeg faktisk også, for jeg synes, det er en diskussion, der er så overflødig. Vi er så lille et land. I vore broderlande er et amt jo lige så stort som hele Danmark. Jeg kunne fortælle ministeren om personlige erfaringer med min datter, der absolut skulle være i Slagelse, selv om hele familien boede i Vestjylland. Vi kunne ikke få hende flyttet til Vestjylland – hun ville godt selv med til det – på grund af de stive amtsgrænser. Det er simpelt hen en uanstændig behandling, man byder mennesker, der så skal ofre hotelophold og rejser og den slags ting frem og tilbage. I et så lille land som Danmark kunne vi roligt sløjfe dem. Jeg kan ikke se, det er til fordel for andet end amtsborgmestrene, at vi har fået de amter oprettet.

Så talte ministeren om Augustenborg. Jeg har også været på Augustenborg, og jeg vil da medgive, at de store institutioner ikke er min kop te, men det er heller ikke min kop te, at vi har så mange overlæger. De er dygtige hver for sig, overlægerne, jeg kunne ikke drømme om at hænge nogen af disse overlæger ud, det er ikke det, der er mit ærinde her i dag, men de har næsten lige så mange behandlingsideer, som der er overlæger. Selv om det er psykiatri, kunne der godt være samklang i sygdomsbehandlingen; de er ikke så forskellige alle sammen, men hver sygdom skal behandles på én måde; man bruger alt for mange patienter som forsøgsdyr. På en stor institution havde man måske noget mere fast at gå efter, det skal man også lige huske.

Ellers kan jeg tilslutte mig det, der blev sagt fra hr. Carsten Andersens side; det er jo mennesker, der skal plejes i disse hospitalsmiljøer. Men jeg har altså en fornemmelse af, at der er nogle overlæger, der har nogle personlige ideer, og dem vil de på liv og død have afprøvet. Det kunne måske godt hjælpe lidt, hvis der var lidt mere samordning dér.

Tinning (VS):

Lige et par bemærkninger, som jeg ikke fik plads til før. Og til hr. Poulsgaard, der lovede, at her var der tale om et område, hvor Fremskridtspartiet var parat til øgede udgifter: det var jeg meget glad for at høre.

Først vil jeg lige bede fru Merete Aarup overbringe en hilsen til fru Karen Højte Jen-